

idet det for os at se er uhyre vigtigt, at man strækker en hånd ud til disse ulykkelige familier.

Hvis ulykken skulle ske og dette ændringsforslag ikke bliver vedtaget, så er det også vigtigt for mig at sige her fra talerstolen, at det ikke betyder, at denne sag dør; vi vil fra SF's side arbejde ihærdigt på sommeren over at få skabt en situation, således at det her problem kan løses.

Det er ikke vores opfattelse, at det er nødvendigt med en lovændring. Efter vores opfattelse kan integrationsministeren med gældende lovgivning godt løse problemet for de ulykkelige familier, der har dette problem.

Sagen er blevet aktual på baggrund af TV 2's Dags Dato her forleden dag, hvor det jo så også var glædeligt i Nyhederne efterfølgende at konstatere, at hr. Peter Skaarup fra Dansk Folkeparti støttede, at vi fik løst dette problem. Derfor går jeg ud fra som givet, at Dansk Folkeparti – hvis hr. Peter Skaarup overhovedet lytter til denne her debat – vil støtte dette ændringsforslag.

Det, der er vigtigt, er, at vi får løst et problem, der måske vedrører maks. 200 mennesker, og at vi også samtidig, som Socialdemokratiets ordfører sagde, får givet et klart signal om, at kriminalitet ikke betaler sig.

Kl. 11.00

Så jeg går ud fra, at dette ændringsforslag bliver vedtaget under alle omstændigheder via Socialdemokratiets, Enhedslistens, Det Radikale Venstres, Socialistisk Folkepartis og Dansk Folkepartis stemmer.

Integrationsministeren (Bertel Haarder):

Blot et par ord om, hvorfor regeringen ikke kan støtte det ændringsforslag.

Jeg vil gerne først understrege, at alle danske statsborgere selvfølgelig altid kan indrejse og opholde sig i Danmark. Så er man født af en dansk far eller en dansk mor, så kan man til enhver tid komme til Danmark.

Dernæst kan der ifølge udlændingelovens § 9 gives opholdstilladelse til en udlænding, hvis ganske særlige grunde taler derfor, og her tænker jeg på tilfælde, hvor der er indgået ægteskab og man gerne vil have ægtefællen med til Danmark. § 9, stk. 1, kan bruges i tilfælde, hvor internationale forpligtelser tilsiger det, og hvor der i øvrigt er andre særlige grunde, som taler for det.

Der er således allerede efter de gældende regler i rimeligt omfang mulighed for, at en dansk

statsborger, der har været bortført til udlandet, kan vende tilbage til Danmark sammen med sin eventuelle familie.

Hvis man støtter ændringsforslaget, så får vi det samme problem, som da vi drøftede adopterede, at så opstår der urimeligheder i forhold til andre, som er i næsten samme situation, og i øvrigt opstår der ganske som ved spørgsmålet om adoptioner problemet med, at der selvfølgelig kan spekuleres i en sådan regel. Det er ikke, fordi jeg siger, at det vil være et stort problem, men det er altså heller ikke noget stort problem, forslagsstillerne her vil løse. Det er til og med et problem, som der er en paragraf, der kan løse. Der er i forvejen en paragraf, der kan løse det problem, vi taler om her.

Regeringen er modstander af at lave særlige paragraffer i anledning af tv-udsendelser. Vi er modstandere af, at man, fordi man kan opstille et enkelt gribende tilfælde, så straks siger: Det må vi lave en lovparagraf om. Vi er især modstandere af det, når der faktisk er en opsamlingsparagraf for den slags særlige tilfælde. Så vi synes ikke, man skal lave særlige regler.

Derfor vil regeringspartierne ikke stemme for det pågældende forslag. Dette blot til forklaring.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Integrationsministeren lavede lige præcis den gennemgang af udlændingelovens § 9, som jeg også havde forventet han ville komme med, og jeg er da heller ikke i tvivl om, at udlændingeloven allerede i dag giver hjemmel til denne særlige mulighed for, at bortførte børn får lov til at blive familiesammenført med deres ægtefælle og deres børn fra hjemlandet.

Men problemet for integrationsministeren er jo, at de rent faktisk har fået afslag. Problemet for integrationsministeren er, at den praksis, som ministeren nu siger man *kan* bruge ifølge lovgivningen, *vil* man ikke bruge.

Jeg er fuldstændig enig med integrationsministeren i, at det er uheldigt med en lovgivning, der laves som sådan nogle særbestemmelser. Men vi har jo bare det problem som opposition, at vi har en minister, der har muligheder i sin lovgivning for at anvende konkrete vurderinger i sager, hvor det af humane grunde findes rimeligt at gøre det – ministeren opregnede her særlige tilfælde, internationale forpligtelser osv. – men at ministeren ikke bruger de muligheder.